

Lovtidende A

2023

Udgivet den 24. maj 2023

15. maj 2023.

Nr. 542.

Bekendtgørelse af lov om buskørsel¹⁾

Herved bekendtgøres lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 12. november 2012, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1639 af 26. december 2013, § 10 i lov nr. 742 af 1. juni 2015, § 2 i lov nr. 746 af 1. juni 2015, § 4 i lov nr. 710 af 8. juni 2017, § 44 i lov nr. 1538 af 19. december 2017, § 2 i lov nr. 870 af 14. juni 2020, § 2 i lov nr. 159 af 31. januar 2022 og § 2 i lov nr. 639 af 18. maj 2022.

Kapitel 1

Tilladelse til buskørsel

§ 1. Den, der er etableret på dansk område og udfører erhvervsmæssig personbefordring med dansk indregistreret motorkøretøj indrettet til befordring af flere end ni personer føreren medregnet, skal have tilladelse hertil. Fællesskabstilladelse udstedt i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (forordning 1073/2009) giver ret til at udføre nationale transporter. Tilladelse udstedes med gyldighed i indtil 10 år.

Stk. 2. Medmindre andet følger af bestemmelser fastsat af Den Europæiske Union, international aftale eller bestemmelser fastsat af transportministeren, kræver udførelse af erhvervsmæssig personbefordring særlig tilladelse ved kørsel

- 1) over landets grænse eller
- 2) på dansk område af en virksomhed etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved erhvervsmæssig personbefordring forstås kørsel med de i stk. 1 nævnte køretøjer

- 1) med personer uden en nærmere tilknytning til den person, virksomhed eller sammenslutning, der udfører eller lader kørslen udføre,
- 2) som udføres mod vederlag, eller
- 3) som udgør den pågældende persons, virksomheds eller sammenslutnings primære formål.

§ 1 a. Den, der til personbefordring udlejer eller udlåner et af de i § 1, stk. 1, nævnte motorkøretøjer uden fører, skal have tilladelse hertil.

Stk. 2. Udlån af de i § 1, stk. 1, nævnte motorkøretøjer mellem ikke-erhvervsdrivende foreninger, klubber og lignende sammenslutninger kan ske uden tilladelse.

§ 1 b. Hvis flere plejehjem, ældrecentre eller lignende institutioner er registreret som ejere eller brugere af et motorkøretøj omfattet af § 1, stk. 1, kan befordring af beboere samt hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionerne, der har til formål at vedligeholde de pågældendes fysiske og psykiske færdigheder, ske uden tilladelse. Køretøjerne kan ud over kørsel som nævnt i 1. pkt. benyttes til andre formål, der er i institutionens interesse.

§ 1 c. Tilladelse til busudlejning m.v. udstedes med gyldighed i indtil 10 år. Der kan gives en ansøger flere tilladelser.

§ 1 d. Ansøgning om udstedelse af tilladelse efter § 1, stk. 1, og § 1 a, stk. 1, skal indgives til transportministeren ved anvendelse af den digitale løsning, som ministeren stiller til rådighed.

Kapitel 2

(Ophævet)

Kapitel 2 a

Delegation, klageadgang m.v.

§ 2 a. Transportministeren kan bemyndige statslige myndigheder under Transportministeriet til at udøve beføjelse i medfør af forordning nr. 1071/2009, forordning nr.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, EF-Tidende 1997, nr. L 18, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 38/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF, EF-Tidende 2003, nr. L 226, side 4-17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2014, nr. L 159, side 11, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2020/1057/EU af 15. juli 2020 om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren og om ændring af direktiv 2006/22/EF, for så vidt angår håndhævelseskravene, og af forordning (EU) nr. 1024/2012, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 49.

1073/2009 og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere vilkår for tilladelser til udlejning m.v., der udstedes efter § 1 a, stk. 1, og internationale tilladelser, der udstedes efter § 1, stk. 2, nr. 1.

§§ 3 og 4. (Ophævet)

§ 4 a. (Ophævet)

§§ 5-8. (Ophævet)

Kapitel 3

Udførelse af erhvervsmæssig personbefordring

§ 9. Erhvervsmæssig personbefordring, der udføres med en tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, må kun udføres af

- 1) indehaveren af eller en chauffør ansat i den virksomhed, som tilladelsen er udstedt til, eller
- 2) en chauffør ansat hos en tilladelsesindehaver, der efter stk. 2 er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

Stk. 2. Det kan i tilslutning til en tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring, jf. § 1, stk. 1, eller en tilladelse hertil udstedt inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde godkendes, at indehaveren erhvervsmæssigt udlejer chauffører. Godkendelsen omfatter tillige udlejning af chauffører til udførelse af godskørsel for fremmed regning.

Stk. 3. En virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, og som er godkendt som chaufførvikarvirksomhed i henhold til stk. 2, skal opfylde betingelserne i § 18, stk. 2, når chaufføren er udlejet til kørsel på dansk område med et dansk indregistreret motorkøretøj indrettet til befordring af flere end ni personer føreren medregnet.

Stk. 4. Den i stk. 3 nævnte virksomhed skal efter anmodning fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en overenskomst omfattet af § 18, stk. 2, eller indsende dokumentation for, at virksomheden følger et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i en overenskomst omfattet af § 18, stk. 2, nr. 1.k. 5. For godkendelse i henhold til stk. 2 finder bestemmelserne om meddelelse, fornyelse og tilbagekaldelse af tilladelser i medfør af § 1, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. For godkendelse i henhold til stk. 2 finder bestemmelserne om meddelelse, fornyelse og tilbagekaldelse af tilladelser i medfør af § 1, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§§ 10 og 11. (Ophævet)

Kapitel 4

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 12. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles en her i landet hjemmehørende virksomhed, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21.

oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF,

- 1) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og
- 2) ikke har ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Der kan under de i stk. 1 nævnte betingelser meddeles tilladelse til her i landet hjemmehørende foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

Stk. 3. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 og 2 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af transportministeren.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om det vandelskrav, som virksomheden skal opfylde, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, og artikel 6 i forordning nr. 1071/2009.

§ 13. Virksomheden skal have en godkendt transportleder, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 4 i forordning nr. 1071/2009,

- 1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og
- 3) ikke har ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere regler om det vandelskrav, som transportlederen skal opfylde, jf. artikel 4, stk. 1, og artikel 6 i forordning nr. 1071/2009.

§ 13 a. Tilladelse til busudlejning m.v., jf. § 1 a, kan meddeles en her i landet hjemmehørende virksomhed, der foruden at opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 1 og 2, og vandelskravet fastsat i medfør af § 12, stk. 4,

- 1) har forretningssted her i landet og
- 2) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt.

Stk. 2. Der kan under de i stk. 1 nævnte betingelser meddeles tilladelse til her i landet hjemmehørende foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

Stk. 3. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 og 2 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af transportministeren.

Stk. 4. Vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder.

§ 13 b. Virksomheden skal have ansat en godkendt transportleder, der vedvarende og faktisk skal forestå virksomhedens busudlejning. Denne skal foruden at opfylde betingelserne i § 13

- 1) have bopæl i her i landet og

- 2) i faglig henseende være kvalificeret til at drive busudlejning.

Stk. 2. Kravet i stk. 1, nr. 1, om bopæl i Danmark bortfalder, i det omfang dette følger af international aftale eller regler fastsat af transportministeren.

Kapitel 4 a

Tilbagekaldelse og bortfald af tilladelser m.v.

§ 14. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, kan foruden i de i artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 nævnte tilfælde tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lovs § 9, stk. 3, og § 18, stk. 2,
 - b) øvrige bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - c) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af passagerer eller gods og køre- og hviletid,
 - d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport med senere ændringer og Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR),
 - e) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
 - f) miljølovgivningen om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - g) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - h) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel,
 - i) EU-lovgivning om adgang til det internationale marked for gods- og buskørsel,
 - j) EU-lovgivning om betingelserne for udøvelse af vejtransporterhvervet,
 - k) lovgivning om løn- og arbejdsvilkår og arbejdstid inden for vejtransporterhvervet, herunder udstationering af arbejdstagere inden for vejtransport,
 - l) lovgivning om periodesyn og syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer,
 - m) lovgivning om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser,
 - n) lovgivning om handelsret,
 - o) lovgivning om erhvervsansvar eller
 - p) konkurslovgivning eller
- 2) har betydelig ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover.

Stk. 2. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4.

Stk. 3. En godkendelse som transportleder af en virksomhed, jf. § 13, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 4. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 6. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, nr. 1, tilbagekaldes, hvis virksomhedens tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, tilbagekaldes efter stk. 1-4 eller forordningens artikel 13 eller nægtes fornyet, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 12 henholdsvis § 13.

§ 14 a. En tilladelse til busudlejning m.v. efter § 1 a kan tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - b) færdselslovgivningen om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør,
 - c) miljølovgivningen om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald eller
 - d) skatte- og afgiftslovgivningen eller
- 2) har betydelig ikkepersonlig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. eller derover.

Stk. 2. En godkendelse som transportleder af en virksomhed, der har tilladelse til busudlejning m.v. efter § 1 a, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 3. En tilladelse til busudlejning m.v. eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2 eller bestemmelsen om bortfald i § 16, stk. 1, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 4. En tilladelse til busudlejning m.v. kan tilbagekaldes, hvis en ansat eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af

stk. 1, og hvis det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 13 a og vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4.

Stk. 5. Tilbagekaldelse af en tilladelse eller tilbagekaldelse af en godkendelse som transportleder af en virksomhed sker på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.

§ 14 b. I forbindelse med behandling af sager om tilbagekaldelse af tilladelser til erhvervsmæssig personbefordring eller udlejning m.v. kan myndighederne i nødvendigt omfang videregive oplysninger til tilladelsesindehaveren om overtrædelse af bestemmelser omfattet af § 14, stk. 1, nr. 1, som en fører, en administrerende direktør eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, har begået i forbindelse med udførelse af hvervet.

§ 14 c. Færdselsstyrelsen har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en udenlandsk virksomheds køretøj med henblik på at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for Færdselsstyrelsens tilsyn efter § 21 b, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil.

Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om politiets bistand efter stk. 1.

§ 15. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller denne lovs § 14 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse om tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, eller lovens § 14, stk. 1, nr. 1, litra a, § 14, stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, litra a, og stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 4 og 5, eller § 14 a, stk. 1, nr. 2, og § 14 a, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 2, skal, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Færdselsstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En afgørelse om tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, eller lovens § 14, stk. 1, nr. 1, litra b-p, § 14, stk. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, litra b-p, § 14 a, stk. 1, nr. 1, eller § 14 a, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, på grund af at virksomheden ikke længere opfylder betingelsen i § 12, stk. 1, nr. 2, eller § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i § 13, stk. 1, nr. 3, eller § 13 b, jf. § 13, stk. 1, nr. 3. Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b, § 13 a, jf. vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4, eller § 13 b, jf. vandelskravet som fastsat i medfør af § 13, stk. 2.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, og lovens § 14 a, stk. 1, nr. 2, § 14 a, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 2, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, § 13, nr. 3, § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, og § 13 b, jf. § 13, nr. 3, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden eller busudlejningen ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, og lovens § 14, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 4 og 5, § 14 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 4, § 13 a, jf. vandelskravet som fastsat i medfør af § 12, stk. 4, og § 13 b, jf. vandelskravet som fastsat i medfør af § 13, stk. 2, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5. En tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13 eller lovens § 14 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år, efter at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 16. En tilladelse til busudlejning m.v. bortfalder, hvis indehaveren af tilladelsen ophører med at opfylde betingelserne i § 13 a, stk. 1, nr. 1, og § 13 a, stk. 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, eller hvis den godkendte transportleder fratræder virksomheden. En godkendelse som transportleder i en virksomhed med tilladelse i henhold til § 1 a bortfalder, når indehaveren af godkendelsen afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 13 b, stk. 1, nr. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. § 13, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har givet tilladelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der er under rekonstruktionsbehandling, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på afvikling, afhændelse el.lign. Adgangen hertil gælder kun indtil 6 måneder fra dødsfaldet, rekonstruktionsbehandlingens indledning, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

§ 17. En tilladelse, der er tilbagekaldt, frakendt eller bortfaldet, jf. §§ 14 og 16, skal straks afleveres til den myndighed, der har givet tilladelsen.

§ 17 a. Politiet kan tilbageholde et motorkøretøj, med hvilket der udføres buskørsel i strid med loven, bestemmelser fastsat i medfør heraf eller EU-regler om buskørsel med motorkøretøjer.

Stk. 2. Tilbageholdelse kan ske, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser. Tilbageholdelse kan endvidere ske, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde og sagsomkostninger eller for at sikre konfiskation, herunder værdikonfiskation, dog kun indtil de nævnte beløb er betalt eller der er stillet sikkerhed herfor. Sker dette ikke inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i motorkøretøjet. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed over motorkøretøjet, da overtrædelsen fandt sted, var uberettiget i besiddelse af dette.

Stk. 3. Retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4 b

Fælles regler

§ 18. Transportministeren kan fastsætte regler om

- 1) anvendelse eller gennemførelse af EU-regler om buskørsel med motorkøretøjer og arbejdstid for selvstændige vognmænd samt tilsvarende aftaler med andre lande,
- 2) undtagelse fra kravet om tilladelse, herunder tilladelsesfrit udlån, jf. § 1 a, stk. 2,
- 3) ansøgningers indhold, herunder om de økonomiske og faglige krav, en ansøger skal opfylde, og den digitale løsning, jf. § 1 d,
- 4) fremgangsmåden ved udstedelse af tilladelser, herunder om høring af myndigheder og organisationer,
- 5) gebyr for behandling af ansøgninger og for meddelelse af tilladelse og godkendelse,
- 6) gebyr for udstedelse af kvalifikationsbeviser til chauffører,
- 7) afmærkning af køretøjer og kontrolforanstaltninger, herunder for den kørsel, der er undtaget fra kravet om tilladelse,
- 8) meddelelse af godkendelse i henhold til § 9, stk. 2,
- 9) krav til dokumentation i henhold til § 9, stk. 4,
- 10) udnyttelse af tilladelse i henhold til § 1 a,
- 11) udøvelse af vognmandsvirksomhed,
- 12) adgangen til at klage over afgørelser truffet i henhold til forordning nr. 1071/2009, forordning nr. 1073/2009 og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder at afgørelserne skal påklages inden en bestemt frist, eller at afgørelserne ikke kan påklages, og
- 13) frister for godkendelse af en ny transportleder i forbindelse med fratrædelse af en godkendt transportleder for virksomheder med tilladelse efter § 1, stk. 1, og for midlertidig fortsættelse af en virksomhed med tilladelse efter § 1, stk. 1, efter dødsfald eller

under konkurs eller rekonstruktion med henblik på afhændelse eller afvikling.

Stk. 2. En ansøger eller en indehaver af en tilladelse til vognmandsvirksomhed efter § 1, stk. 1, skal enten

- 1) følge et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i de kollektive overenskomster for chauffører, der er indgået af de på denne lovs område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område,
- 2) være omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis faglige gyldighedsområde dækker arbejde under den i § 1, stk. 1, nævnte tilladelse, og som er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark og gælder på hele det danske område, eller
- 3) være omfattet af en landsdækkende kollektiv overenskomst for chauffører, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i de kollektive overenskomster for chauffører, der er indgået af de på denne lovs område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

Stk. 3. Transportministeren kan indsamle og behandle oplysninger fra indkomst, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynet, herunder til identifikation af tilladelsesindehavere til brug for målretning af tilsynet.

Stk. 4. Tilladelsesindehaveren skal efter anmodning fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en overenskomst omfattet af stk. 2, eller indsende dokumentation for, at virksomheden følger omkostningsniveauet i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i en overenskomst omfattet af stk. 2, nr. 1.

Stk. 5. Uenighed om en kollektiv overenskomsts faglige gyldighedsområde, jf. stk. 2, nr. 2, behandles fagretligt i overensstemmelse med gældende regler herfor.

Stk. 6. Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 7. Offentlige myndigheder skal efter anmodning give Færdselsstyrelsen enhver oplysning om motorkøretøjers registreringsforhold.

§ 18 a. Transportministeren kan høre de relevante overenskomsparter til vurdering af, om en ansøger eller indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 1, følger et omkostningsniveau, der ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i kollektive overenskomster som nævnt i § 18, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Transportministeren kan høre overenskomstnævnet til vurdering af, om en kollektiv overenskomst er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter, jf. § 18, stk. 2, nr. 1 og 2. Sager herom kan anlægges ved Arbejdsretten af en virksomhed eller af en lønmodtager- eller arbejdsgiver-

organisation, der har en konkret og aktuel interesse i den pågældende sag.

Stk. 3. Transportministeren kan høre overenskomstnævnet, jf. § 6 b i lov om godskørsel, til vurdering af, om en kollektiv overenskomst for chauffører opfylder betingelserne i § 18, stk. 2, nr. 3. Denne høring kan ske til brug for behandling af en ansøgning om en tilladelse efter § 1, stk. 1, eller efter en fælles anmodning fra de relevante overenskomstparter.

Stk. 4. Transportministeren hører overenskomstparterne til vurdering af, om en virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, og som er godkendt som chaufførvikarvirksomhed i henhold til § 9, stk. 2, overholder § 9, stk. 3.

Stk. 5. I sager efter stk. 1 og 4, hvor en af overenskomstparterne eller begge overenskomstparter udtaler, at bestemmelserne om løn- og arbejdsvilkår, jf. § 18, stk. 2, nr. 1, i de pågældende kollektive overenskomster for chauffører, ikke er fulgt, hører transportministeren overenskomstnævnet, jf. § 6 b i lov om godskørsel.

§ 18 b. Transportministeren kan bemyndige andre offentlige myndigheder eller private organisationer eller virksomheder til at varetage administrationen og træffe afgørelser i medfør af de regler, der er fastsat for at gennemføre De Europæiske Fællesskabers direktiv om grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskra-
v for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Transportministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder, organisationer eller virksomheder og i øvrigt fastsætte regler for deres virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

§ 19. Ansøgning om udstedelse af bevis for opfyldelse af grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskra-
v for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej efter regler udstedt i medfør af § 18, stk. 1, nr. 1, skal indgives til Færdselsstyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som Færdselsstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Færdselsstyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Færdselsstyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Færdselsstyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Færdselsstyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Færdselsstyrelsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Færdselsstyrelsen.

§ 20. Transportministeren fastsætter regler for de motor-
køretøjer, der anvendes til den af denne lov omfattede kør-

sel, med hensyn til indretning, udstyr og benyttelse. Transportministeren fastsætter endvidere regler om kvalifikationskrav til føreren af disse motorkøretøjer.

Kapitel 4 c

Hæftelse ved international kørsel

§ 20 a. Den registrerede ejer eller bruger af et motorkøretøj, som oprindeligt er indrettet til befordring af flere end ni personer, føreren medregnet, hæfter over for føreren af køretøjet og andre personer, der er tilknyttet dennes virksomhed og efter dennes anmodning deltager i og medvirker til erhvervsmæssig personbefordring, for udgifter, der opstår under kørsel i udlandet, til behandling m.v. i udlandet og hjemtransport i forbindelse med sygdom.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den pågældende ved sin ansættelse svigagtigt har fortiet sygdommen, denne er selvforskyldt eller udgifterne afholdes efter

- 1) lovgivningen om arbejdsskadeforsikring,
- 2) lovgivningen om offentlig sygesikring,
- 3) bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger eller
- 4) bestemmelser i internationale overenskomster om social sikring.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til retshjælp og lignende udgifter, der opstår under kørsel i udlandet i tilfælde af konflikter med udenlandske myndigheder som følge af handlinger eller undladelser, der har en naturlig forbindelse med transportens udførelse.

Stk. 4. Den, der hæfter efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine eventuelle forpligtelser, forinden et køretøj kører ud af landet.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om hæftelsen, herunder om dens omfang efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, og om sikkerhedsstillelsen efter stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for sikkerhedsstillelse ved kørsel inden for nærmere angivne områder.

Kapitel 5

Vilkår for udenlandske virksomheder, der udstationerer førere i Danmark

§ 21. En udenlandsk virksomhed, der udstationerer en fører, der udfører erhvervsmæssig personbefordring inden for vejtransportsektoren i Danmark, skal senest ved udstationeringens begyndelse udfylde en udstationeringserklæring via den offentlige brugerflade, der er forbundet til Informationssystemet for det indre marked (IMI), når føreren udfører følgende arbejde for virksomheden i Danmark:

- 1) Cabotagekørsel som defineret i forordning nr. 1073/2009.
- 2) Ikkebilateral international personbefordring.

Stk. 2. En udenlandsk virksomhed, der er omfattet af stk. 1, skal efter udstationeringens ophør sende oplysninger om udstationeringen senest 8 uger efter anmodning fra Færdselsstyrelsen via den offentlige brugerflade, der er forbundet til IMI.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter regler om, hvilke typer af kørsler der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Transportministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal anmeldes efter stk. 1 og 2, og regler om indhentning af oplysninger som nævnt i stk. 2 fra myndighederne i virksomhedens etableringsland eller andre landes myndigheder.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilken dokumentation føreren skal være i besiddelse af og fremvise efter anmodning fra kontrolmyndighederne i udstationeringsperioden.

§ 21 a. En udenlandsk virksomhed skal betale lønmodtageren en timeløn, der som minimum svarer til en timesats, som fastsættes i medfør af stk. 2, når lønmodtageren udfører cabotagekørsel for virksomheden i Danmark.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter efter inddragelse af arbejdsmarkedets parter nærmere regler om den timesats, som lønmodtageren som minimum skal oppebære efter stk. 1. Timesatsen fastsættes på baggrund af relevante lønbestemmelser i de af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter indgåede landsdækkende overenskomster, der skal lægges til grund i medfør af § 18, stk. 2, nr. 1.

§ 21 b. Færdselsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af anmeldelsespligten efter § 21, stk. 1, dokumentationskravet fastsat i regler i medfør af § 21, stk. 5, og aflønningskravet efter § 21 a, stk. 1.

§ 21 c. Færdselsstyrelsen sender senest 25 arbejdsdage efter en forespørgsel fra myndigheder i de øvrige EU- og EØS-lande oplysninger om danske virksomheder til brug for håndhævelse af udstationeringsreglerne. Færdselsstyrelsen sender oplysninger via den offentlige brugerflade, der er forbundet til IMI. Oplysninger kan tillige sendes i forbindelse med bilateralt administrativt samarbejde og gensidig bistand.

Stk. 2. En dansk virksomhed, som udstationerer førere af erhvervsmæssig personbefordring inden for vejtransportsektoren i et andet EU- eller EØS-land, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen sende oplysninger, der er nødvendige, for at Færdselsstyrelsen kan varetage sin opgave efter stk. 1.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan det administrative samarbejde efter stk. 1 udføres, og regler om, hvilken dokumentation virksomheden skal sende efter stk. 2, og fristerne herfor.

Kapitel 6

Straffebestemmelser

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1 eller 2, § 1 a, § 9, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 6, § 20 a, stk. 4, § 21, stk. 1, § 21 a, stk. 1, eller § 21 c, stk. 2,
- 2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne,
- 3) overtræder bestemmelser, der er indeholdt i De Europæiske Fællesskabers forordninger om buskørsel eller

- 4) erhvervsmæssigt udlejer chauffører uden at være godkendt hertil efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. I forskrifter, der fastsættes i medfør af § 18, stk. 1, nr. 1, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne og fastsættes regler om strafudmåling ved samtidig pådømmelse af flere strafbare forhold samt fastsættes regler om udmåling af bøder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1, nr. 1-4, lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Stk. 5. Der kan i regler fastsat i medfør af stk. 2 fastsættes, at der ved udmåling af straffen for overtrædelse af forskrifter udstedt i henhold til loven kan lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Stk. 6. Ved straffens udmåling efter § 21, stk. 1, betragtes det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

§ 22 a. Ved særlig grove eller gentagne overtrædelser af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør heraf kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motor-køretøj, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af lovgivningen, og såfremt konfiskation ikke er urimelig.

Stk. 2. I øvrigt gælder straffelovens bestemmelser om konfiskation.

§ 22 b. Transportministeren kan pålægge ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at indsende dokumentation efter anmodning herom i henhold til § 18, stk. 4.

§ 22 c. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at Færdselsstyrelsen i nærmere angivne sager om overtrædelser af § 21 og § 21 a og regler udstedt i medfør heraf, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anlageskrift og reglerne i retsplejeloven om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bødeforelægget, bortfalder videre efterfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Kapitel 7

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 24. Loven træder i kraft den 1. april 1978. §§ 1 og 4, stk. 1, 1. pkt., træder dog i kraft på et senere tidspunkt, der fastsættes af ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

§ 25. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1639 af 26. december 2013 (Ændring af bødesatser)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Lov nr. 742 af 1. juni 2015 (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening, for så vidt angår anmodning om sygedagpenge, afgivelse af samtykke til udstedelse af børneattest og straffeattest til offentlig brug, ansøgning og meddelelser m.v. om personligt tillæg og helbrestillæg, indgivelse af klager til Patientombuddet, Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn og Ankenævnet for Patienterstatningen, ansøgning om udstedelse af personcertifikater på luftfartsområdet, anmodning om behandling af klager fra flypassagerer, ansøgning om chaufføruddannelsesbeviser m.v.)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2015.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse for ansøgninger, anmodninger, meddelelser og klager m.v., der indgives efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 746 af 1. juni 2015 (Ansatte chauffører, ophævelse af chaufførudlansordningen, aflønning af chaufførvikarer, udvidet anvendelse af overenskomstnævnet, ændring af domstolsprøvelse i visse sager m.v.)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 15. juni 2015.

Lov nr. 710 af 8. juni 2017 (Opfølgning på frikommuneforsøget 2012-2015)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Taxilov, lov nr. 1538 af 19. december 2017⁶⁾, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 36. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Lov nr. 870 af 14. juni 2020 (Fastlæggelse af et omkostningsniveau i forbindelse med udførelse af visse former for vejtransport)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. For indehavere af en tilladelse efter godskørselslovens § 1, stk. 1, eller § 6 a, stk. 3, eller buskørselslovens § 1, stk. 1, eller § 9, stk. 2, der er meddelt før lovens ikrafttræden, finder § 1, nr. 1 og 2, og § 2, nr. 1 og 2, først anvendelse den 1. juli 2021, jf. dog stk. 3. Indtil dette tidspunkt finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Transportministeren kan i særlige tilfælde efter ansøgning fra en indehaver af en tilladelse som nævnt i stk. 2 tillade, at kravene efter denne lovs § 1, nr. 1 og 2, og § 2, nr. 1 og 2, først skal opfyldes på et senere tidspunkt end fastsat i stk. 2.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at meddele tilladelse efter stk. 3.

Lov nr. 159 af 31. januar 2022 (Tilladelsesordning for international godskørsel i varebiler, ændrede betingelser for udøvelse af national godskørsel i varebiler, udstationering af førere i vejtransporten m.v.)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 2. februar 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2-13, 15, 16, 18-37, 39-41 og 43, og § 2, nr. 3-17, 19-23 og 25-27, træder i kraft den 21. februar 2022.

Stk. 3. Kravet om tilladelse i § 1, stk. 3, i lov om godskørsel som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, finder anvendelse fra den 21. maj 2022.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om overgangsordninger for virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse driver eller tidligere har drevet virksomhed, der er omfattet af tilladelseskravet efter § 1, stk. 1, i lov om buskørsel, § 1, stk. 1, i lov om godskørsel eller § 1, stk. 3, i lov om godskørsel som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, herunder regler om fravigelse af krav, der skal opfyldes for at opnå tilladelse.

Lov nr. 639 af 18. maj 2022 (Kontrol af arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 21. maj 2022.

Transportministeriet, den 15. maj 2023

THOMAS DANIELSEN

/ Kathrine Møller Lise

-
- 2) Lovændringen vedrører § 2 a, stk. 2 og 4, og § 22, stk. 5.
 - 3) Lovændringen vedrører § 19.
 - 4) Lovændringen vedrører § 9, stk. 1 og 3-5, § 12, stk. 4, nr. 2, litra b, § 14, stk. 1, nr. 1, litra a, § 15, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 18, stk. 1, § 18 a og § 22, stk. 1, nr. 1.
 - 5) Lovændringen vedrører § 1 b.
 - 6) Lovændringen vedrører § 12, stk. 4, nr. 1 og nr. 2, litra a.
 - 7) Lovændringen vedrører § 9, stk. 3 og 4, § 18, stk. 2 og 3, § 18 a, § 22, stk. 1, nr. 1, og § 22 b.
 - 8) Lovændringen vedrører § 1 d, § 12, stk. 1 og 4, § 13, § 13 a, stk. 1 og 4, § 14, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2 § 14 a, stk. 1, nr. 1 og 2 og stk. 4, § 14 b, § 14 c, § 15, stk. 1, 2 og 4, § 16, § 18, stk. 1, nr. 3 og 11-13, § 21, § 21 a, § 21 b, § 21 c, § 22, stk. 1, nr. 1 og stk. 6 og § 22 c.
 - 9) Lovændringen vedrører § 22, stk. 2.